

szkoła
architektury
społeczności

Pomysł i prowadzenie:

Aleksandra Litorowicz (Fundacja Puszcza, SOI SWPS),

Martyna Obarska (SWPS, Magazyn Miasta)

i Marta Żakowska (Magazyn Miasta, Instytut Badań Przestrzeni Publicznej, SOI SWPS)

Program

Wstęp: społeczna odpowiedzialność architektek i architektów

Czym jest społeczna odpowiedzialność architektek i architektów w czasie mnożących się kryzysów – kryzysu pandemicznego, klimatycznego, zdrowotnego, środowiskowego i społecznego? Na czym zbudowana powinna być dziś etyka tego zawodu i moralność jego roli w życiu społeczności? I jak egzekwować je w brutalnej rzeczywistości wolnego rynku oraz w relacji z wszelkiego rodzaju inwestorami?

Dlaczego ławką można zabić wspólnotę?

Czym jest proksemika i w jaki sposób kształtuje postrzeganie przestrzeni i dystansów międzyludzkich? Co mają wspólnego fotele na lotniskach z japońsko-amerykańskimi biznesowymi negocjacjami w latach 50.? Przyjrzymy się przykładom wdrażania wiedzy proksemicznej na co dzień w projektowaniu

Ukryj windę dla dobra społeczności, czyli jak być dumnym z decyzji w obszarze mobilności

Infrastruktura ruchu w mieście i na wsiach oraz w poszczególnych projektach to obszar szerokiej odpowiedzialności projektantów. Dlaczego mobilność ma tak duże znaczenie zdrowotne i klimatyczne, a windy powinny być ukryte w budynkach, ustępując pierwszy plan schodom? Dlaczego jedną ulicą idą tłumy, a druga wieje pustkami i jak narysować przekrój ulicy, by nikt na niej nie zginął?

Myślenie poza budynkami, czyli przestrzenie publiczne w mieście

Zapoznamy się z socjokulturowym rozumieniem przestrzeni publicznej, przeanalizujemy jej znaczenie i rolę. Skupimy się na aktualnych procesach i konfliktach, które ją dotyczą, a przede wszystkim poszukamy odpowiedzi na trudne pytanie – co to znaczy przestrzeń prawdziwie publiczna i jak tworzyć dobre miejsce?

Jak poruszyć miasto? Zaangażowane i wspólnotowe działania architektów

Architekt-animator? Architektka-aktywistka? Przyjrzymy się działaniom realizowanym nie tylko dla, ale i razem ze wspólnotą, porozmawiamy o oddolnych projektach-manifestach na jakąś rzecz, rozbroimy pojęcie partycypacji

Na zdrowie, czyli nowe DNA architektury przyszłości

Samopoczucie i ciało, samotność i bycie razem. Jak ma się belka do naszego humoru i zdrowia fizycznego? Żyjemy w erze pandemii – COVID-19, depresji i otyłości. Wszystkie trzy wymagają od nas zupełnie nowego dbania o zdrowie fizyczne i psychiczne użytkowników projektów architektonicznych. Jak skutecznie stawić czoła tym wyzwaniom, pracując nad mieszkaniem, budynkiem, osiedlem, dzielnicą, czy miastem? Jakie nowe DNA musi mieć dziś w związku z nimi architektura?

Nie tylko człowiek, czyli międzygatunkowe relacje w mieście

Świadomość wspólnego użytkowania przestrzeni z różnymi formami życia, powinna być dziś podstawą nowoczesnego projektowania, organizowania i użytkowania miasta. Jak działać z poszanowaniem złożonego ekosystemu relacji i potrzeb nie-ludzi w przestrzeni publicznej?

Kryzys klimatyczny, czyli jak uratować ludziom i ekosystemom życie architekturą

Budownictwo jest dziś odpowiedzialne za blisko połowę szkodliwych emisji. Dlatego też bycie architektką i architektem jest dziś wyjątkowo ciekawe i ważne – nadszedł czas zupełnie nowej roli architektury, w którym musi stać się ona obszarem tworzenia bezpiecznych przestrzeni dla użytkowników projektów, nie pogłębiających przyczyn katastrofy klimatycznej i ekologicznej i nie przyspieszających ich biegu. Jak odnaleźć się w tym trudnym zadaniu – moralnie i praktycznie, projektowo – i jakie ma ono wymiary i konsekwencje społeczne? Co robić, gdy nie ma pieniędzy na drogie rozwiązania, a trzeba ratować społeczności i projektować odpowiedzialnie?

Architektura opiekuńcza – pandemia

Pandemia przypominała, że podstawową funkcją architektury jest tworzenie schronienia. Jak pisała Judith Butler „znośne życie wydaje się w oczywisty sposób uzależnione od wspierającej je infrastruktury; kiedy jednak infrastruktura zawodzi, i to zawodzi na całego, co dla nas oznaczają warunki do życia?”. Czym jest architektura opiekuńcza, a czym humanitarna?

Kiedy coś zbudujesz, a potem przyjeżdżają miliony to obejrzeć i zdeptują miasto...

Jaka jest rola i obszar odpowiedzialności architektów we współtworzeniu zrównoważonej wizji turystyki? Na czym może polegać troska o mieszkańców i przyjezdnych? Czym jest syndrom wenecki i co mają wspólnego architektki i architekci z wprowadzaniem zrównoważonej wizji turystyki?

Chciałabym się tu starzeć, czyli jak pomóc nam dojrzewać w miejscu zamieszkania

Wszyscy się starzejemy, dlatego też w architekturze starość zaczyna się już na początku drogi człowieka. Jak projektować, by dojrzewanie ludzi w przestrzeni przebiegało w optymalny sposób i przyczyniało się do jak najprzyjemniejszego późnego etapu życia? Jak wspierać samodzielność ludzi starszych w projektach różnej skali i nie skazywać ich na wykluczenie przez złe decyzje i rozwiązania projektowe?

Czym jest kwadrans w architekturze i społeczności, czyli nowa lokalność i jej moralne oblicze

Lokalność jest głównym panaceum na wszystkie wymiary obecnych i nadchodzących kryzysów społecznych, od pandemicznego, przez ekologiczny po gospodarczy. Jak wziąć za nią odpowiedzialność i budować ją w budynku, na osiedlu, w okolicy oraz w większej skali? Dlaczego bryła ma kluczowe znaczenie, a chodnik może zepsuć wszystko? I jaki lokalny wymiar architektoniczny mają kwadrans i spojrzenie?

Architekcie, nie bój się artysty

Współczesne związki architektury, miasta i sztuki. Dlaczego warto mieć świadomość gustów i kodów estetycznych, a także czy nadal możemy mówić o kategorii piękna w mieście? W końcu, w jakie pułapki z pola sztuki nie wpadać?

Nie jesteś samotną wyspą! Dlaczego warto pracować z innymi i na czym polega odpowiedzialność architekta w grupie

O interdyscyplinarności i wykorzystywaniu wiedzy i kompetencji architektów we współpracy z innymi profesjonalistami; podsumowanie rocznego cyklu zajęć

W marcu startują przygotowania do realizacji 6 spacerów dla mieszkańców Warszawy. Program spacerów będzie tworzony przez studentów we współpracy z dwiema tutorkami: Aleksandrą Litorowicz i Martyną Obarską i jest integralną częścią cyklu zajęć.